

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16C/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719205809
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6719205809.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu K. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. - C. XXX, XXX XX Z., občana SR, zast. JUDr. Ľubomírom Kaščákom, advokátom AK Banská Bystrica, so sídlom Horná 35, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 37 890 247, proti žalovanému N. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, XXX XX J., občana SR, zast. JUDr. Janou Sivokovou, advokátkou AK Hriňová, so sídlom Partizánska cesta 1465, 962 05 Hriňová, IČO: 50 881 426, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojim žalobným návrhom prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal voči žalovanému určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktoré špecifikoval vo výrokovej časti navrhovaného súdneho rozhodnutia a to titulom vrátenia daru obdarovaného/žalovaného.

2. Žalovaný žiadal žalobu ako bezdôvodnú zamietnuť.

3. Súd na základe vykonaného dokazovania a to prednesom právnych zástupcov sporových strán, výsluchom žalobcu, výsluchom žalovaného, výsluchom svedkov N. W. A. I. I., N. V., z predložených listín: plnej moci zo dňa 27. 12. 2018, výpisu z katastra nehnuteľností pre obec a kat. úz. Z. LV XXXX, LV XXXX, fotokópie poštových ústrižkov, výpisov z účtu Slovenskej sporiteľne zo dňa 28. 02. 2019, 31. 01. 2019, 31. 03. 2019, 30. 04. 2019, 31. 05. 2019, potvrdenie Mestského úradu Detva zo dňa 07. 08. 2019, notárskej zápisnice č. N 289/2011, Nz 36662/2011, NCRIs 37639/2011 spísanou notárkou JUDr. Máriou Vavráčovou v Detve, dupliky/repliky sporových strán, plnej moci zo dňa 02. 03. 2020, ako aj ďalších listinných a ostatných dôkazov, zistil tento skutkový stav:

4. Žalobca a žalovaný sú fyzické osoby so vzájomnými rodinnými väzbami vo vzťahu strýko a synovec.

5. Dňa 3.10.2011 uzavrel žalobca so žalovaným darovaciu zmluvu so zriadením práva vecného bremena prostredníctvom notárskej zápisnice N 289/2011. Predmetom darovacej zmluvy bol rodinný dom súp. č. XXX s príslušenstvom (dodatočne bolo vydané Rozhodnutie o zmene súpisného čísla Mestom Detva č. 28050/11OOR zo dňa 27.9.2011), vrátane parcely CKN č. XXXX/X, výmera 1038 m², zastavané plochy a nádvoria, na ktorej je rodinný dom postavený, zapísané na LV č. XXXX k.ú. Detva a ďalej v celosti parcely zapísané na LV XXXX v k.ú. Z., v celosti, parcela CKN č. XXXX/X o výmere 5068 m² lesné pozemky, parcela CKN č. XXXX/X, o výmere 3 709 m², lesné pozemky, parcela CKN č. XXXX/X, o

výmere 143 m², lesné pozemky, parcela CKN č. XXXX/X, o výmere 444 m², orná pôda, parcela CKN č. XXXX/X, o výmere 38 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 131 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 281 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 457 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 205 m², parcela EKN č. XXXX, o výmere 295 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 305 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 275 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 275 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 292 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 233 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 353 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 843 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 602 m², t.t.p., parcela EKN XXXX, o výmere 913 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 362 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 659 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 362 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 1601 m², orná pôda, parcela EKN č. XXXX, o výmere 957 m², orná pôda, parcela EKN č. XXXX, o výmere 933 m², orná pôda, parcela EKN č. XXXX, o výmere 695 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 2730 m², orná pôda, a spoluvlastnícky podiel 1 k celku k parcelám zapísaným na LV XXXX v k.ú. Detva parcela EKN č. XXXX, o výmere 121 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 192 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 457 m², t.t.p., parcela EKN č. XXXX, o výmere 2197 m², orná pôda a parcela EKN č. XXXX, o výmere 645 m², t.t.p.

6. S darovacou zmluvou bola spojená aj dohoda zmluvných strán o zriadení práva vecného bremena vo forme bezodplatného doživotného trvalého bývania a užívania predmetu daru, ako aj poskytovania opateru, ktorú bol povinný obdarovaný/žalovaný poskytnúť darcovi/žalobcovi a to najneskôr od momentu, kedy darca bude na ňu odkázaný, alebo o to výslovne požiada a to v rozsahu opateru spočívajúcej v celodennej starostlivosti v závislosti na stupeň odkázanosti pri úkonoch stravovania, prania, riadenia a ostatných súvisiacich úkonoch, pričom hotové výdavky súvisiace s takouto opaterou bude znášať „oprávnený“. Uvedené skutočnosti žalobca preukázal fotokópiou notárskej zápisnice, ktorej predmetom bola darovacia zmluva so zriadením vecného bremena.

7. Žalobca tvrdil, že žalovaného v roku 2018 viackrát informoval o tom, že jeho zdravotný stav sa zhoršil, je odkázaný na celodennú starostlivosť. Pretože mu žalovaný starostlivosť neposkytol, bol nútený žalobca požiadať o umiestnenie v zariadení C. A. J., Y.W., ktoré mu poskytuje neodkladnú zdravotnú a osobnú starostlivosť vo forme komplexných sociálnych služieb. Žalobca ďalej tvrdil aj to, že náklady na nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, XXXX a XXXX v kat. úz. Z., ktoré boli predmetom darovacej zmluvy, z týchto nehnuteľností uhrádza daň.

8. S poukazom na zhora uvedené, sa potom žalobca v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka domáhal vrátenia daru majúc za to, že žalovaný ako obdarovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť obsiahnutú v čl. 5 darovacej zmluvy.

9. Na základe výzvy súdu, žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne sa písomne dňa 04. 03. 2020 ku skutočnostiam uvádzaných v odôvodnení podanej žaloby vyjadril. Uviedol, že žaloba je podaná neoprávnené, nedôvodne a uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu neuznal. Potvrdil, že bola uzatvorená medzi ním a žalobcom darovacia zmluva so zriadením vecného bremena spočívajúceho v bezplatnom doživotnom trvalom bývaní a užívaní a to u notárky v Detve formou notárskej zápisnice. Poukázal na to, že o.i. sa strany dohodli aj na tom, že žalovaný ako obdarovaný je povinný poskytovať žalobcovi ako darcovi opateru a to najneskôr od momentu, kedy bude darca na neho odkázaný, alebo o to výslovne požiada a to v rozsahu opateru spočívajúcej v celodennej starostlivosti v závislosti na stupeň odkázanosti pri úkonoch stravovania, prania, riadenia a ostatných súvisiacich úkonoch, pričom hotové výdavky súvisiace s takouto opaterou podľa vzájomnej dohody sa zaviazal znášať oprávnený. Z obsahovo gramatického výkladu vyplýva, že podľa predmetnej dohody strán sporu náklady súvisiace s opaterou má znášať. Žalobca, pretože v tomto prípade je oprávneným z vecného bremena darca. Tvrdenie žalobcu že náklady má znášať žalovaný je nepravdivé, vykonštruované a zjavne účelové. Toto tvrdenie nemá oporu vo vzájomnej dohode a teda z pohľadu práva je irelevantné. Takisto poprel, žeby žalobca v roku 2018 upozornil žalovaného, že sa jeho zdravotný stav zhoršil do tej miery, že je odkázaný na celodennú starostlivosť. Takisto poprel, žeby ho žalobca bol býval požiadal o poskytnutie takejto starostlivosti. Zdôraznil, že žalobca takúto starostlivosť ani nepožadoval, pretože mal v úmysle si podať žiadosť o umiestnenie do domova dôchodcov. Žalovaný tvrdil, že odo dňa účinnosti darovacej zmluvy si svoje povinnosti, ku ktorým sa zaviazal plnil riadne a v rozsahu ako to vyžadoval žalobca, resp. ako mu to bolo ním dovolené. Uviedol, že žalobca mal ťažkú povahu, je náladový, preto nie vždy bolo možné mu pomoc poskytnúť. Žalovaný v prospech žalobcu vykonával najmä práce okolo domu, ako je kosenie trávy, pomáhal mu pri vyberaní zemiakov, pričom žalobca nikdy sám od seba o žiadnu

pomoc nežiadal a tvrdil, že nikdy nenastala situácia, žeby odmietol žiadosť žalobcu v prípade potreby niečo pre neho vykonať.

10. V konaní vypočutý svedok N. W. uviedol, že sa pamätá, že v lokalite, v tej časti a na tom mieste kde býval žalobca, sa viedol dlhodobý súdny spor, možno aj 30 rokov. Susedia ktorí bývali okolo neho, sa ho snažili vyštvať z jeho vlastného domu. Vzhľadom na takýto nepriaznivý sociálno-existenčný stav, sa nakoniec žalobca rozhodol, že rodinný dom radšej podpáli, ale dobrovoľne z neho neodíde. Neskôr za ním prišli rodičia žalovaného, ktorí mu povedali, že ak je takáto situácia a takéto vyhrotené vzťahy, tak nech prevedie rodinný dom na ich syna N. (žalovaného), on tam „narobí poriadky“ a vzťahy so susedmi dá na dobrú mieru. Následne na to bola za krátky čas uzatvorená darovacia zmluva. Žalobcu navštevoval možno raz za mesiac. Po istom čase mu mal žalobca povedať, že to čo sa sľúbilo sa neplní, že údajne mu mal žalovaný sľúbiť, že príde aj s rodinou k nemu bývať, že sa bude o neho starať, avšak nič sa také nestalo. Neskôr keď sa mu zrútila časť plotu, tak prišiel za ním so žiadosťou, aby ho dal nejako do poriadku. Svedok mu odpovedal, že nech ho dá do poriadku ten, kto je vlastníkom nehnuteľnosti aj pozemkov. Neskôr žalobca zabezpečil materiál vo vlastnej réžii a zaplatil aj z vlastných finančných prostriedkov robotníkom, ktorí plot opravovali. Neskôr opäť prišiel žalobca za ním, kde sa mu sťažoval, že jeden z komínov ktorý sa málo využíva zvetral, mal obavy že komín spadne. Povedal mu, žeby ho bolo treba opraviť. Opätovne mu svedok odpovedal, že nech komín opraví ten, kto je vlastníkom nehnuteľnosti. Jedného dňa prišiel za žalobcom a videl že tehly z komína sa nachádzali v dome vo vnútri. Potvrdil aj to, že matka žalovaného jedného dňa našla žalobcu doma v kuchyni odpadnutého, pričom svedok potvrdil, že mu zavolala aj rýchlu zdravotnícku pomoc, ktorá ho odniesla na lekárske ošetrenie. Pri rozhovore s ošetrujúcim lekárom sa svedok od neho dozvedel, že tento mieni napísať na mestský úrad list, že žalobca nie je schopný sa sám o seba postarať a že je odkázaný na starostlivosť tretej osoby. Svedok potom zobral žalobcu vlastným motorovým vozidlom domov. Svedok potom vybavil pre žalobcu Z. C. C. G. J., pričom všetky náklady znášal z vlastných finančných prostriedkov.

11. Svedok I. I. uviedol, že žalobcu pozná, je to jeho sused. Žalovaného videl raz alebo dvakrát. Uviedol, že býva so svojou rodinou na sídlisku v lokalite kde žije žalobca, resp. kde žil žalobca, má svedok starý dom po manželke, ktorý sa nachádza vo vzdialenosti asi 150 metrov od domu, kde býva žalobca. Za posledných 10 rokov navštevoval žalobcu často, možno 3 - 4-krát týždenne. Jeho účel návštev žalobcu bola určitá forma sociálneho styku a občianskej výpomoci. Vzájomne si pomáhali pri hospodárskych prácach. Pokiaľ išlo o matku žalovaného, uviedol že ju videl asi 2 - 3-krát. Žalovaného u žalobcu tiež videl a to bolo vtedy, keď bolo žalobcovi dovezené palivové drevo a žalovaný ho kálal a pripravoval na uloženie.

12. Svedkyňa N. V. uviedla, že žalobca je krstný otec jej manžela. Do domu ktorý je predmetom sporu, chodievala často a po období asi 20 rokov, pretože dobre poznala žalobcovu matku, ktorá nie raz povedala, aby sa postarala o jej syna (žalobcu), aby ho doopatrovali s tým že tento dom bude potom vlastne patriť krstnému. Po smrti matky žalobcu chodievala žalobcu pozeráť a to podľa toho, ako mala čas. Niekedy aj raz za dva týždne. Keď za ním prišla, zdržala sa u neho 30 - 60 minút. Keď ho prišla pozrieť na návštevu, tak mu doniesla nejaké jedlo, či už polievku, alebo nejakú inú hutnejšiu stravu podľa toho, čo mala navarené. Jedného dňa mu povedala, žeby mohol ísť bývať k jej synovi/žalovanému s tým, že oni by vypratali jenu izbu, ktorú by mal žalobca k dispozícii. Žalobca jej na to odpovedal, že on nikam nepôjde, že on po kútoch bývať nebude. Potvrdila, že žalobca mal telefonický kontakt na ňu s tým, že ak bude niečo potrebovať, mal jej zavolať. Telefónne číslo mu napísala na papierik, ktorý mu odovzdala, pričom žalobca si ho odložil v kuchyni do kredenca. Žalobca jej však nikdy nezavolať.

13. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

14. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru nie je akéhokoľvek nevhodné správanie s a obdarovaného, alebo len samotná nevďačnosť obdarovaného, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba vychádzať z princípu vzájomnosti, teda že je potrebné brať do úvahy a hodnotiť tak správanie obdarovaného, ako aj správanie sa darcu, zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu,

alebo členom jeho rodiny (rozhodnutie NS SR 2 Cdo/108/2007). Výnimkou by bolo iba také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania obdarovaného, ktoré naplňuje znaky uvedené v § 630 Občianskeho zákonníka. K platnosti právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru je z hľadiska jeho určitosti nevyhnutné, aby v ňom darca celkom zreteľne a jednoznačne uviedol tie konkrétne skutočnosti, v ktorých vidí hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči nemu alebo členom jeho rodiny. Úkon darcu smerujúci k vráteniu daru môže byť obsiahnutý buď priamo v žalobe; aj v nej však musí žalobca dostatočne presne, určito a konkrétne opísať skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

15. Z doterajšej aplikačnej praxe súdov Slovenskej republiky jednoznačne vyplýva, že právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať napr. nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí, resp. realizácie návštevy podľa jeho predstáv. Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní konkrétneho správania sa treba vychádzať z toho, či ide o porušenie dosahujúce značnú intenzitu, alebo ide o porušovanie sústavné, ktoré svojim trvaním, priebehom, váhou a pôsobením nadobudlo povahu hrubého porušenia. Toto negatívne správanie musí sa prejavovať objektívne, nepostačuje iba subjektívny pocit a úsudok darcu.

16. Ustanovenie upravujúce inštitút vrátenia daru, ktoré za relevantné označuje len správanie obdarovaného, nemožno rozširujúcim spôsobom vykladať tak, že sa ním majú postihnúť aj dôsledky správania iných osôb ako obdarovaného, hoci i jemu blízkych (viď rozsudok Najvyššieho súdu 8Cdo/288/2019). Ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka umožňuje vyvodiť zodpovednosť za porušenie morálnych pravidiel správania - súhrnu určitých historicky nemenných a všeobecne v spoločnosti akceptovaných noriem etiky, morálky a mravnosti. Vrátenie daru možno považovať za sankciu, ktorou darca postihuje obdarovaného za jeho správanie hrubo porušujúce tieto morálne pravidlá. Právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči nemu. Toto právo nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným (R31/1999). Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. O také správanie ide spravidla v prípade porušenia dobrých mravov spôsobom, ktoré sa vyznačujú značnou intenzitou alebo sústavnosťou/opakovanosťou, pričom jeho vonkajším prejavom môžu byť fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci, hrubý nezáujem a pod.

17. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je opodstatnená. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, žeby správanie sa žalovaného ako obdarovaného bolo takým negatívnym správaním, ktoré by vzhľadom na všetky významné okolnosti súdeného prípadu bolo možné hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. To, ako sa správala k žalobcovi matka žalovaného, resp. ako sa mala o ňom zmieniť u lekára po tom, ako bol na lekárske ošetrovanie privezený vozidlom RZP, bolo bez právnej relevancie. Z článku 5 na strane 3 notárskej zápisnice, ktorou bola spísaná darovacia zmluva so zriadením vecného bremena vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na poskytovaní opatery, ktorú je povinný obdarovaný darcovi poskytnúť a to najneskôr od momentu, kedy bude tento na ňu odkázaný, resp. ak o to výslovne požiadá. Na pojednávaní priamym dopytom na žalobcu mal súd za jasne a bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že žalobca potvrdil, že žalovaného chodil pozeráť vo všeobecnosti raz za dva týždne. Keď bol u neho, údajne sa ho nikdy nepýtal, či mu treba niečo kúpiť, alebo nie, no súčasne zdôraznil, že ani vlastne nepotreboval, aby mu niečo kúpil, pretože nebol odkázaný na cudziu pomoc. Uviedol, že: „Sám má vlastný motor,“ takže ak by bolo treba, sadol by do motorového vozidla a išiel by do obchodu, kde by si kúpil čo chcel, koľko chcel a kedy by chcel. Na ďalšiu otázku sudcu žalobca jednoznačne uviedol, že po tom, ako zistil, že je odkázaný na pomoc iného, túto skutočnosť neoznámil ani žalovanému, ani jeho rodičom. Tvrdil, že na žalovaného kontakt nemal, mal telefón len na jeho mamu, no nevolal ani jej. Po návrate z nemocnice domov požiadaval svojho bratranca N. W., aby mu pomohol vybaviť Z. C. C. G. J.. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný ako obdarovaný

nenaplnil svojim konaním právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali relevanciu žalobcu na vrátenie daru z dôvodu uvádzaného v § 630 Občianskeho zákonníka; a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. S poukazom na výsledok sporu, ktorým bol žalovaný úspešný v celom rozsahu, mu súd priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré bude povinný zaplatiť v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).